

Justitieombudsmannen
Lars LindströmDatum
2019-07-08Dnr
R 45-2019Sid
1 (2)Regeringskansliet
Justitiedepartementet
Enheten för brottmålsärenden och
internationellt rättsligt samarbete
103 33 Stockholm

Yttrande över Ds 2019:9 En effektivare handläggning av ärenden om överförande av straffverkställighet

---

(Ju2019/01863/BIRS)

Riksdagens ombudsmän, JO, har beretts tillfälle att lämna synpunkter på ovan nämnd promemoria. Jag får därför föra fram följande:

Avsnitt 3.2.1

Vid beredningen av detta ärende har jag tagit del av vissa dokument som rör Kriminalvårdens handläggning av ärenden enligt lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövade påföljder inom Europeiska unionen. Av Kriminalvårdens handbok om en doms befordran till verkställighet (2014:4) framgår att ett häkte eller en anstalt ska göra en anmälan till huvudkontoret om vissa förutsättningar för ett överförande av verkställigheten av fängelsestraffet är uppfyllda. Av promemorian framgår att det finns skillnader dels i hur många ärenden som faktiskt anmäls till huvudkontoret, dels i hur snabbt ett ärende därefter initieras från huvudkontorets sida.

I promemorian föreslås att det i förordningen (2015:109) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen införs en skyldighet för Kriminalvården att så snart det är möjligt bedöma om en svensk brottmålsdom kan bli aktuell att sända över till en annan medlemsstat. Motsvarande bestämmelse föreslås redan i den blivande förordningen om internationell straffverkställighet. För att förslagen i promemorian ska få avsedd effekt är det alltså viktigt att häkten, anstalter och Kriminalvårdens placeringssektion tidigt fångar upp fall där det finns förutsättningar för verkställighet i ett annat land och anmäler detta till huvudkontoret.

Avsnitt 3.3.1

Såväl i förordningen (2015:109) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen som i den blivande förordningen om internationell straffverkställighet finns en bestämmelse om upplysningsskyldighet i förhållande till den dömde. Den dömde ska under vissa

förhållanden upplysas om att det finns förutsättningar för verkställighet i ett annat land. Den dömda ska även upplysas om innebörden av att domen erkänns och verkställs i den andra staten.

I promemorian föreslås att den dömdes samtycke innebär att Kriminalvårdens beslut inte får överklagas. Det blir därigenom ännu viktigare att den dömda får information om innebörden av att domen erkänns och verkställs i den andra staten, innan han eller hon tar ställning till om ett samtycke ska lämnas. Det gäller bl.a. information om gällande regler om villkorlig frigivning i den andra staten.

I övrigt föranleder förslagen ingen kommentar från min sida. Jag har alltså inget att erinra i sig mot de författningsförslag som lämnas i promemorian.

Lars Lindström

Carina Sjögren